

Utbytesmigration:

Är det en lösning på att befolkningen minskar och åldras?

FN:s befolkningsenhet

SAMMANFATTNING

Översättning av Thomaz Wiberg

FN:s befolkningsenhet övervakar fertilitet, dödlighet och migrationstrender för alla länder i världen, som en grund för att producera den officiella FN-populationens uppskattningar och prognoser. Bland de demografiska trenderna som framgår av dessa siffror, är två särskilt framträdande: befolkningsminskning och en åldrande befolkning.

Fokusering på dessa två slående och kritiska tendenserna behandlar den aktuella studien frågan om utbytesmigration är en lösning på den minskande och åldrande befolkningen. Med utbytesmigration avses internationell migration som skulle behövas för att kompensera nedgången i befolkningsstorleken, minskningen av befolkningen i arbetsför ålder samt för att kompensera den totala åldrande befolkningen.

Studien beräknar storleken på utbytesmigrationen och utreder eventuella effekter av utbytesmigration på befolkningens storlek och åldersstruktur för en rad länder som har gemensamt ett fertilitetsmönster under nivån för utbyte. **Åtta länder undersöks:** Frankrike, Tyskland, Italien, Japan, Republiken Korea, Ryssland, Storbritannien och USA. **Två regioner ingår också:** Europa och Europeiska unionen. Den tidsperiod som omfattas är ungefär ett halvt sekel, dvs. från 1995 till 2050.

Enligt Förenta nationernas befolkningsprognoser (medium variant) förväntas Japan och i stort sett alla länder i Europa minska sin befolkningsstorlek under de kommande 50 åren. Till exempel är Italiens befolkning, för närvarande 57 miljoner, som beräknas sjunka till 41 miljoner till 2050.

Ryska federationen förväntas minska från 147 miljoner till 121 miljoner mellan 2000 och 2050. Likaså är befolkningen i Japan, för närvarande 127 miljoner, beräknad att sjunka till 105 miljoner till 2050.

Förutom minskningen av befolkningens storlek genomgår Japan och länderna i Europa en relativt snabb åldrandeprocess. I till exempel Japan, där under det närmaste halvseket medianåldern i befolkningen förväntas öka med cirka åtta år, dvs. från 41 till 49 år. Och andelen av den japanska befolkningen 65 år eller äldre beräknas öka från nuvarande 17 procent till 32 procent.

I denna studie, som bygger på dessa uppskattningar och prognoser, beaktas fem olika scenarier med beaktande av den internationella migrationen strömmar behövs för att uppnå specifika befolkningsgrupper mål eller resultat för åtta länder och två regioner som nämns ovan.

Dessa fem scenarier är:

Scenario 1. Medellång variant av prognoserna från FN *Världens befolkning framtidsutsikter: 1998 Revision*.

Scenario 2. Medellång variant av *1998 års revision*, ändrad genom att anta noll invandring efter 1995.

Scenario 3. Detta scenario beräknar och förutsätter migration som krävs för att bibehålla storleken av den totala befolkningen på högsta nivå det skulle nå i avsaknad av migration efter 1995.

Scenario 4. Detta scenario beräknar och förutsätter migration som krävs för att upprätthålla den arbetsföra befolkningen (15–64 år) på högsta nivå det skulle nå i avsaknad av migration efter 1995.

Scenario 5. Detta scenario beräknar och förutsätter migration som krävs för att upprätthålla det potentiella stödförhållandet (PSR), dvs. förhållandet mellan befolkningen i arbetsför ålder (15–64 år) till den gamla befolkningen i arbetsför ålder (65 år eller äldre) på högsta nivå det skulle nå i avsaknad av migration efter 1995.

Det totala och genomsnittliga årliga antalet invandrare för perioden 2000–2050 för varje scenario presenteras i **tabell 1**. Scenario 1 visar antalet invandrare förutsätts för åtta länder och två regioner på medellång variant av Förenta nationernas projektioner. Exempelvis det totala antalet invandrare till USA för femtio år är 38 miljoner euro och det genomsnittliga årliga antalet är 760 tusen. Scenario 2 utgår från noll invandring för hela perioden; den resulterande populationer och åldersstrukturen ges i texten i denna rapport.

TABLE 1. NET NUMBER OF MIGRANTS BY COUNTRY OR REGION AND SCENARIO, 2000-2050
(Thousands)

Scenario	I	II	III	IV	V
Country or region	Medium variant	Medium variant with zero migration	Constant total population	Constant age group 15-64	Constant ratio 15-64/65 years or older
<i>A. Total number</i>					
France	325	0	1 473	5 459	89 584
Germany	10 200	0	17 187	24 330	181 508
Italy	310	0	12 569	18 596	113 381
Japan	0	0	17 141	32 332	523 543
Republic of Korea	-350	0	1 509	6 426	5 128 147
Russian Federation	5 448	0	24 896	35 756	253 379
United Kingdom	1 000	0	2 634	6 247	59 722
United States	38 000	0	6 384	17 967	592 572
Europe	18 779	0	95 869	161 346	1 356 932
European Union	13 489	0	47 456	79 375	673 999
<i>B. Average annual number</i>					
France	7	0	29	109	1 792
Germany	204	0	344	487	3 630
Italy	6	0	251	372	2 268
Japan	0	0	343	647	10 471
Republic of Korea	-7	0	30	129	102 563
Russian Federation	109	0	498	715	5 068
United Kingdom	20	0	53	125	1 194
United States	760	0	128	359	11 851
Europe	376	0	1 917	3 227	27 139
European Union	270	0	949	1 588	13 480

Utom för USA är antalet migranter som behövs för att bibehålla den totala befolkningens storlek (scenario 3) betydligt större än de som antas i den medelstora varianten av FN-prognoserna (scenario 1). I Italien är till exempel det totala antalet migranter 12 600 000 (eller 251 000 per år) i scenario 3 kontra 300 000 (eller 6000 per år) i scenario 1.

För den Europeiska unionen, är respektive antal 47 miljoner kontra 13 miljoner (eller 949 000 per år kontra 270 000 per år).

I scenario 4 där det för att hålla konstant storlek på befolkningen i arbetsför ålder (15 till 64 år) är antalet invandrare ännu större än dem i scenario 3.

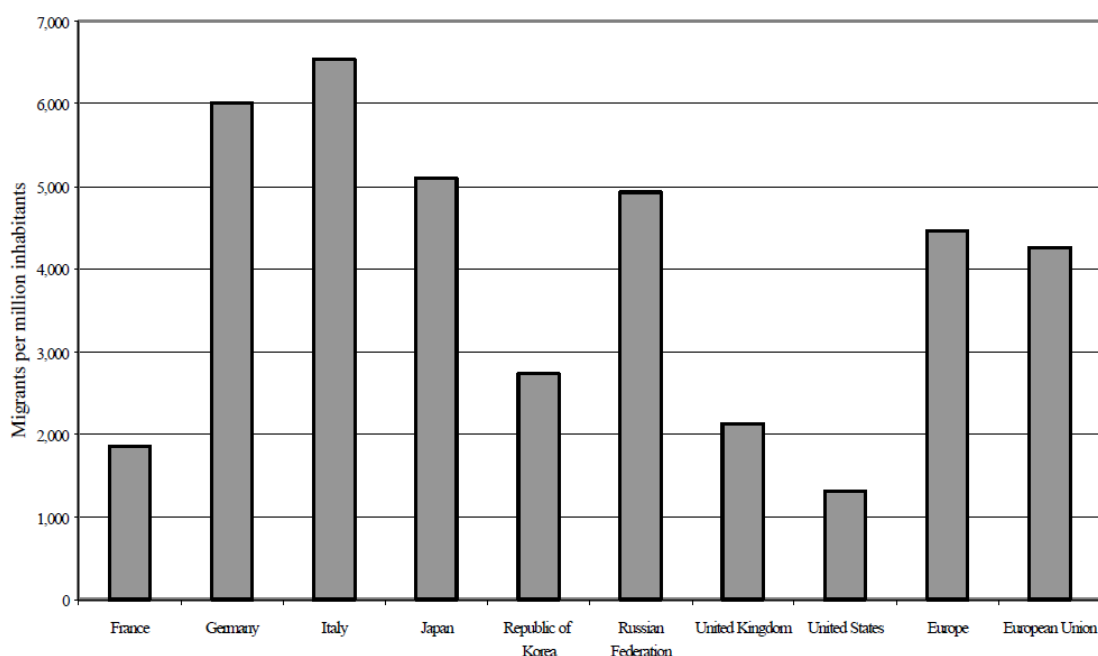
I Tyskland, t.ex. är det totala antalet invandrare är 24 miljoner (eller 487 tusen per år) i scenario 4 mot 17 miljoner (eller 344 tusen per år) i scenario 3.

Figur 1 ger en standardiserad jämförelse genom att presentera migrationsströmmarna uttryckt i per miljon invånare år 2000. Denna jämförelse visar relativt till landstorlek antalet migranter mellan 2000–2050 som behövs för att bibehålla storleken på den arbetsföra befolkningen (scenario 4) är högsta för Italien, med 6 500 årliga invandrare per miljon invånare, följt av Tyskland, med 6 000 årliga invandrare per miljon invånare.

Bland de länder och regioner som studerats i denna rapport skulle Förenta staterna behöva det minsta antalet invandrare, cirka 1 300 per miljon invånare för att förhindra att den arbetsföra befolkningen minskar.

Siffrorna i scenario 5, som håller den potentiella stödkvoten konstant, är utomordentligt höga. I Japan är till exempel det totala antalet migranter i scenario 5, 524 miljoner (eller 10 500 000 per år). För Europeiska unionen är det totala antalet migranter i detta scenario 674 miljoner (eller 13 miljoner per år).

Figure 1. Average annual net number of migrants between 2000-2050 to maintain size of working-age population per million inhabitants in 2000

De viktigaste resultaten av denna studie är:

- Under första hälften av de 21: a århundradet förväntas befolkningen i de flesta utvecklade länder att bli mindre och äldre som ett resultat av under-utbyte av fertilitet och ökad livslängd.
- I frånvaro av migration, blir minskningen av befolkningsstorleken ännu större än beräknat och befolkningens åldrande kommer att vara snabbare.
- Även om fertiliteten kan införa återhämtning under de kommande decennierna, tror få att fertiliteten i de flesta utvecklade länder kommer att vara tillräcklig för att återhämta sig för att nå en utbytesnivå inom överskådlig framtid, Således, vilket gör att befolkningen minskar oundvikligt i avsaknad av utbytesmigration.
- Den förväntade populationsminskningen och befolkningens åldrande kommer att få djupgående och långtgående konsekvenser, vilket tvingar regeringarna att ompröva många etablerade ekonomiska, sociala och politiska program, inbegripet de som rör internationell migration.
- För Frankrike, England, USA och Europeiska unionen är antalet migranter som behövs för att kompensera befolkningsminskningen mindre än eller jämförbara med senaste tidens erfarenheter. Även om detta också är fallet för Tyskland och ryska federationen, var migrationsströmmarna på 1990-talet relativt stora på grund av återförening respektive upplösning.
- För Italien, Japan, Korea och Europa, skulle en invandringsnivå som är mycket högre än tidigare erfarenheter behövas för att kompensera befolkningsminskningen.
- Antalet migranter som behövs för att kompensera nedgången i den arbetsföra befolkningen är avsevärt större än vad som behövs för att kompensera den totala befolkningsminskningen. Huruvida det större antal migranter är inom området för de valmöjligheter som är öppna för regeringarna beror i stor utsträckning på de sociala, ekonomiska och politiska förhållandena för det särskilda landet eller regionen.
- Om pensionsåldern i huvudsak förblir där de är i dag, ökar storleken på den arbetsföra befolkningen genom så internationell migration är det enda alternativet på kort till medellång sikt för att reducera minskningen i den potentiella stödkvoten.
- De migrationsnivåer som krävs för att kompensera befolkningens åldrande (dvs. upprätthålla potentiella stödkvoter) är extremt stora, och i alla fall innebär det betydligt mer invandring än vad som hänt tidigare.
- Att upprätthålla potentiella stödförhållanden på nuvarande nivåer genom enbart utbytesmigration verkar vara utom räckhåll, på grund av det utomordentligt stora antal migranter som skulle behövas.
- **I de flesta fall kan de potentiella stödkvoterna bibehållas på nuvarande nivåer genom att öka den övre gränsen för den arbetsföra befolkningen till ungefär 75 år.**

- De nya utmaningar som den minskande och åldrande befolkningen medför kommer att kräva objektiva, noggranna och heltäckande omvärderingar av många etablerade ekonomiska, sociala och politiska strategier och program. Sådana omvärderingar kommer att behöva införlivas på ett långsiktigt perspektiv.

Kritiska frågor som ska tas upp i dessa omprövningar skulle omfatta följande:

- a) Lämplig ålder för pensionering
- b) Nivåer, typer och slag av ålders-och sjukvårdsförmåner för äldre.
- c) Arbetskraft-deltagande
- d) De bedömda beloppen av bidrag från arbetstagare och arbetsgivare för att stödja pensions-och hälsovårdsförmåner för den ökande äldre befolkningen.
- e) Politik och program relaterat till internationell migration, särskilt utbytesmigranter, och integrering av det stora antalet migranter och deras ättlingar.